

[Estrup]

forbedring, ombygning, bedre udnyttelse og andre fornuftige initiativer i den eksisterende boligmasse. Ja, for den sags skyld er der såmænd heller ikke noget om byfornyelse. En betydelig del af de investeringer, som nu foreslås bundet i et meget stort nybyggeri, kunne med fordel anvendes til ændringer og forbedringer af den eksisterende boligmasse. Krone for krone giver det som bekendt også større beskæftigelsesvirkning.

De 40.000 nye boliger om året skal ifølge forslaget sikres gennem en udvidelse af kvoten til almennyttigt byggeri. I bemærkningerne gør man en del ud af at vise, at dette slet ikke er statsfinansielt uforsvarligt – hvem der så end skulle have mistænkt VS for det – for i virkeligheden sparer man så meget i udbetalte dagpenge på hver ny bolig, at det rigeligt opvejer tilskuddet til almennyttigt byggeri. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at den påstand ikke kan holde vand. Dels ser man udelukkende på tilskuddet til grundkapital og glemmer, bortset fra en fodnote, at der også er noget, der hedder rente- og afdragsbidrag – men det skyldes nok, at finansieringsreglerne er ændret siden 1977, hvor beslutningsforslaget blev udformet – dels, og det er det afgørende, glemmer man totalt, at man med de øvrige forslag i pakken har stoppet det private ejerboligbyggeri. Det er således ikke 15.000 enheder, den almennyttige kvota skal forøges med, men ca. 25.000, nemlig fra 15.000–16.000 støttede boliger i dag til 40.000. På de 10.000 ekstra enheder er der imidlertid ingen sparede dagpenge, for de bygges også i dag. Bruger man forslagets egne tal, ligger der her en statslig udgift på ekstra godt 1 mia kr. og dermed en betydelig nettoudgift for hele forslaget.

Lad mig slutte med at pege på en side af forslagene, som understreger, hvorfor vi finder dem urealistiske og uden forbindelse med det samfund, vi lever i. Det er hele tanken om, at lønmodtagerne udgør en samlet gruppe, lønarbejderne, og at det kun er de nuværende regler og love på boligområdet, skatteområdet m.v., der forhindrer dem i at optræde i enig flok. Hvis blot vi sørger for at afskaffe ejerboligsubsidierne, så alle kan blive lejere, hvis vi fjerner bremserne på huslejebojkotaktioner, så skal solidariteten nok manifestere sig. Jeg synes, det er en helt naiv overbevisning, at det er boligpolitikken og skattereglerne, der har brudt enheden blandt

lønmodtagerne. Nej, det, der skiller, er uddannelse og lønforskelle. Der er ikke nogen naturlig solidaritet mellem departementschefen og den ufaglærte. Det synes jeg adskillige overenskomstforhandlinger har vist os.

Jeg kan derfor summere op: vi er uenige i filosofien, vi er uenige i analysen, herunder opgørelsen af forslagernes belastning for de offentlige finanser, men vi synes stadig, det er nyttigt at få trukket standpunkter så skarpt op, som det er sket her.

Dohrmann (FP):

VS har ret i, at det er en fuldstændig forkvaklet boliglovgivning, vi har her i landet, men desværre kan man ikke sige, at VS' forslag vil løse nogen som helst problemer; tværtimod vil det blive endnu mere indviklet og endnu mere bureaukratisk.

Fremskridtpartiet ønsker et frit boligmarked, således at efterspørgsel og tilbud kommer ind i en naturlig balance, og det opnår man absolut ikke under den nuværende lovgivning og heller ikke under det, VS her foreslår. Samtidig ønsker vi indkomstskatten afviklet, således at folk får råd til at betale deres egen husleje. Det, der sker for øjeblikket, er, at først kommer skatteministeren og opkræver mindst halvdelen i skat, og bagefter sidder man så og deler nogle subsidier ud til dem, man mener er trængende – og i mange tilfælde er det slet ikke dem, der har de mindste indkomster, det kommer til gode.

Jeg vil ikke ofre flere ord på disse forslag, for de går i helt modsat retning af det, vi ønsker. Hvis VS ellers mener noget med de pæne bemærkninger, det har om dem, der har de mindre indkomster, så er det simpelt hen ikke vejen, man skal gå. Vejen er et frit boligmarked og væk med indkomstskatten, således at folk får råd til at betale deres husleje, således at de, der har råd til at bo i de dyre boliger, også selv kommer til at betale det – i stedet for som i dag, hvor de, der bor i mere beskedne boliger, er med til at finansiere dem, der bor flot og dyrt.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal ikke klandre VS for at fremsætte disse forslag, det er VS i sin gode ret til, og det er selvfølgelig også en måde at markere sin boligpolitiske målsætning på. Det mener jeg ethvert politisk parti har ret til.